

Pasningsvejledning

Løveaber

Gylden løveabe (*Leontopithecus rosalia*) er en af de to arter af løveaber, der findes i privat hold i Danmark. Kun silkeaber er lovlige i privat hold i Danmark. Foto: Dansk Primat Sammenslutning - Foreningen for Exotiske Pattedyr.

- 1 Dyreart
- 2 Fuldvoksen størrelse
- 3 Forventet levealder
- 4 Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur
- 5 Særlige pasningsbehov, herunder krav til temperatur
- 6 Stimulering og behov for motion
- 7 Fodring
- 8 Sociale behov
- 9 Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation
- 10 Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel
- 11 Øvrige informationer

1 Dyreart

Leontopithecus rosalia

Gylden løveabe/løvetamarin (Golden lion tamarin/marmoset)

Leontopithecus chrysomelas

Gylden hovedet løveabe/løvetamarin (Golden-headed lion tamarin)

Løveaber er primater (Primates) tilhørende silkeaberne, som er en fællesbetegnelse for de godt 35-40 arter fra egernabe-familien (*Callitrichidae*) omfattende marmosetter, tamariner og løveaber. Løveaberne inkluderer i alt 4 arter, hvoraf 2 findes i privat hold i Danmark.

Silkeaberne hører til Nye Verdens/Vest-aber, som også omfatter bl.a. kapuciner-, sakier, dødningshoved-, edderkoppe- og brøleaber, og som alle er trælevende og fra Sydamerika.

Af alle primater er kun silkeaber lovlige i privat hold i Danmark.

Sværhedsgrad:
Meget krævende

Kort om dyrene

- 25-30 cm (u. hale), 600-900 g
- Normalt 14-15 år gamle
- Dagaktive
- Indevoliere min. 3,5 x 1,5 m og 2,5 m høj, gerne fri adgang til udevoliere; altid rigeligt skjul, klatre- og springmuligheder
- Stuetemperatur, høj luftfugtighed, 12 timers dagligt belysning året rundt
- Trælevende; klatrer og springer særdeles godt
- Æder primært frugt, suppleret med insekter, blomster, nektar, gummi og mindre hvirveldyr
- Lever i familiegrupper; skal altid holdes flere sammen, helst i grupper
- Drægtige i 4-4,5 måneder og føder typisk 2 unger
- **Bemærk:** Aber egner sig kun som hobbydyr og kræver rummelige, stimulerende anlæg for at trives

Udbredelse og levesteder

Løveaber lever i Brasiliens lavlandede regnskov ved Sydamerikas østkyst. Tre arters udbredelse er i dag ekstremt afgrænset grundet store tab af deres naturlige levesteder. For nogle arter er under 5 % af deres oprindelige levesteder tilbage.

Gylden løveabe er i dag udbredt på kun tre lokaliteter ved den sydøstlige del af Brasiliens kyst. Gylden hovedet løveabe lever mere nordligt ved kysten i Brasiliens centraløstlige del.

2 Fuldvoksen størrelse

Løveaber er de største af alle silkeaber med en længde på ca. 25-30 cm plus halen på ca. 35-45 cm. Vægten ligger typisk på ca. 600-650 g, men kan være op til 900 g. Kønnene er nogenlunde lige store. Hunner har to dievorter.

Løveaber har over hele kroppen, undtagen i det grålige og bare ansigt, en tæt, blød og lang pels. Omkring ansigtet og ned til skuldrene er hårene specielt lange og stritter ud, så det minder om en løvemanke (heraf løveabers navn).

Gylden løveabe har en gylden/orange pels (kan variere fra lys til mørk gylden) på stort set hele kroppen. På fødderne og evt. ryggen og "manken" er pelsen dog mørkere eller har mørkere stænk.

Gyldenhovedet løveabe har en mørk pels over hele kroppen, undtagen omkring ansigtet på "manken", på benene og halen, som er gyldne i farven.

På hver fod er fem tæer, hver med en klo med undtagelse af storetåen, der har en flad negl. Aberne bruger klørerne til at holde sig fast med, når de bevæger sig rundt i træerne. Halen bruges til at holde balancen, når de klatrer og springer rundt. Desuden bruges klørerne til at grave insekter ud fra under barken på træer. Løveaber har specielt lange hænder og fingre, der gør det muligt for dem effektivt at fremgrave og håndtere forskellige naturlige fødeemner.

Løveabers nederste hjørnetænder er længere end fortænderne, og modsat marmosetter og dværghilkeaber er tænderne ikke specialiseret til at ekstrahere gummi fra træer.

Løveaber har duftkirtler omkring kønsorganerne.

3 Forventet levealder

Løveaber bliver under stimulerende forhold og med en tilpasset, varieret føde normalt omkring 14-15 år i fangenskab, men de er set at blive op til over 20 år.

4 Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

Løveaber lever primært i træerne, ofte 3-10 m over jorden, hvor de bevæger sig rundt for at finde føde og beskyttes af vegetationen mod naturlige fjender. Kun sjældent kommer de ned på jorden. Løveaber er dagaktive (aktive 9-12 timer i døgnet), men hviler sig typisk flere gange i løbet af dagen. I naturen vil de på de varmeste tidspunkter i løbet af dagen skjule sig køligere steder i træhuler eller andre beskyttede steder med tæt vegetation, hvor de også vil sove om natten. De ses i naturen at veksle mellem forskellige sovepladser fra nat til nat. Løveaber lever naturligt i sociale familiegupper med både voksne og unger. De skal derfor altid holdes mindst to sammen, men helst i små naturlige familiegupper (se afsnit 8).

Til et par løveaber anbefales en indevoliere (19 x 19 mm i maskestørrelse) på mindst 3,5 x 1,5 x 2,5 m (l x b x h), men helst større og højere. Ved flere individer bør grundarealet øges med ca. 10 % pr. ekstra individ.

Anlægget skal med indretningen udnyttes godt både i højden og grundarealet, så dyrene har mulighed for både at springe langt (fra gren til gren) og klatre vandret, lodret og diagonalt. Sørg for, at der altid er masser af skjul tilgængelige (f.eks. grene med blade) i hele anlægget, især i den øvre del, og at der er flere platforme, hvor alle individer kan sidde samtidigt. Der skal dagligt sikres en 12 timers belysning (se afsnit 5).

Indeanlægget skal helst være tilknyttet til en udendørsvoliere i tilsvarende størrelse eller større og med lignende indretning, som aberne kan have adgang til, når vejret tillader det. Udeanlægget skal være delvist overdækket og afskærmet fra siden, så

Gyldenhovedet løveabe har i modsætning til gylden løveabe en mørk pels på det meste af kroppen, og kun omkring ansigtet, på benene og halen er pelsen gylden. Foto: Dansk Primat Sammenslutning - Foreningen for Exotiske Pattedyr

Løveaber er trælevende og tilpasset til at bevæge sig rundt i træerne. Det er derfor meget vigtigt at indrette deres anlæg med rigeligt klatre- og springmuligheder i form af hylde, stammer, grene og tovværk i forskellige vinkler og niveauer. Foto: Josh More

der både er beskyttede områder i ly for regn og blæst og områder med mulighed for direkte sol. Udevolieren skal endvidere være udstyret med en dørsluse for at mindske risikoen for, at dyrene undslipper. Sker det alligevel, vil det undslupne individ normalt inden længe lokkes af de andre individers kontaktkald og søge tilbage til de kendte omgivelser.

Hele anlægget (inde som ude) indrettes med rigelige klatre- og springmuligheder i form af naturgrene, hylde og tovværk (ubehandlet hampereb; ikke nylon) og hvor muligt træer med bevoksning. Grenene skal være i forskellig tykkelse, og gerne også nogle tyndere, der kan give efter og træne dyrenes fysiske færdigheder. Grenene og tovværket skal placeres både lodret, vandret og i andre varierende vinkler rundt om i anlægget, og nogle skal placeres med en tilstrækkelig afstand, så dyrene nødsages til at springe mellem dem (de kan sagtens springe flere meter horisontalt). Desuden skal der øverst i indevolieren være let adgang til mindst én, gerne flere, sovekasser (f.eks. parakitkasser, eventuelt foret med hø eller klude) på ca. 25 x 20 x 20 cm (h x b x d). Indgangsåbningen skal være ca. 10 x 15 cm, helst placeret i den øvre del af kassen. Det vil være en stor fordel, hvis kasserne let kan nedtages og aflukkes, da det er den letteste og mindst stressende måde at indfange dyrene på (f.eks. ved flytning til nye anlæg), vel at mærke når de naturligt opholder sig heri (f.eks. når de sover).

Som bundlag i indevolieren kan bruges spåner, flis, visne blade fra skoven og evt. avispir under. Udenfor kan jord (evt. plantedække) og flis bruges.

En god hygiejne skal altid opretholdes i hele anlægget. Foderrester fjernes, og hylde aftørres dagligt. Indenfor skal bundlaget skiftes ca. en gang om ugen. Grene skiftes efter behov, eller ca. 1-2 gange om året.

5 Særlige pasningsbehov, herunder krav til temperatur

Løveaber trives fint indendørs ved normal stuetemperatur på 18-22 °C, og indeanlægget skal kunne opvarmes, så denne temperatur opretholdes hele året. Den relative fugtighed i indeanlægget skal være relativt høj (min. 50-60 %, men gerne omkring 80 %).

Hele året (eller kun i vinterhalvåret, såfremt der trænger naturligt dagslys ind), skal indeanlægget belyses 12 timer hver dag for at sikre, at dyrene året rundt får en tilstrækkelig lang dagsperiode, hvor de kan være aktive, søge føde og interagere socialt med hinanden.

Sørg for, at varmelamper, ledninger o.l. er placeret/afskærmet, så de er helt uden for abernes rækkevidde.

6 Stimulering og behov for motion

Løveaber er med deres lange hænder og fingre tilpasset til at kunne grave føde frem fra små sprækker, huller, tæt bladlag o.l., og denne evne skal stimuleres i fangenskab. For at beskæftige og udfordre aberne med aktivt at søge efter føden, bør foderet gøres svært tilgængeligt og ikke blot serveres udskåret i en skål. Diverse fødeemner kan placeres og gemmes rundt om i anlægget. Tørfoder kan anbringes i en eller flere beholdere, hvor aberne skal række ind efter det gennem huller i siden. Kun fantasien sætter grænser for selv at lave foderbeholdere, der stimulerer og aktiverer dyrene. Man kan desuden veksle mellem hele og udskårne frugter.

Indretning (grene, tovværk) og bundlag (f.eks. trasket (forrådnede, tørt) træ, visne blade) bør også ændres/flyttes/skiftes jævnlige, så dyrene oplever nye fysiske udfordringer regelmæssigt. Meget af det legetøj og tilbehør til fritter, egerne, chinchillaer og automater til fodring af vilde fugle, som kan købes færdiglavet, kan evt. med lidt ændringer også sagtens bruges til løveaber.

Man kan desuden træne med sine aber, hvilket kan være en stimulerende aktivitet for dyrene og desuden være en stor fordel for begge parter, når man nødsages til at håndtere dem ved f.eks. sygdom. Her kan f.eks. klikkertræning bruges (brugen af en

Inde eller ude?

Forår og sommer kan aberne altid gå ude, men ved under 10 °C (dog 15 °C ved unger under 2 måneder) skal der være lukket ud til udeanlægget.

På solrige, varmere dage i den kolde årstid kan der dog åbnes ud til udeanlægget, såfremt aberne er vænnet hertil (i så fald vil de ikke tage skade heraf). I sådant vejr vil de ofte frivilligt benytte sig af at komme ud.

Løveaber stimuleres og aktiveres blandt andet ved, at man fordeler føde og gør den svært tilgængelig, så de skal bruge tid og kræfter på at få fat i og bearbejde det. Foto: Smithsonian's National Zoo

kliklyd med godbid som belønning) til en given opgave/udfordring. Andre specifikke lyde kan ligeledes bruges, så længe den samme lyd bruges konsekvent i samme situation og til samme formål/opgave.

Tilstedeværelsen af artsfæller er en god miljøberigelse i sig selv, og dyrene vil trives bedst i naturlige små grupper fremfor i par (de må aldrig holdes alene), hvor de kan have sociale bånd til flere individer, pelssoignere hinanden på kryds og tværs og evt. hjælpe med opfostringen af unger.

Løveaber ses at have et relativt stort aktivitetsområde på op til 300 ha eller mere, størrelsen afhængig af bl.a. fødetilgængeligheden. Gruppens kerneområde (40-100 ha eller mere) forsvares aggressivt mod indtrængende grupper. De bevæger sig typisk 1-2,5 km dagligt i deres søgen på tilstrækkelig føde og for at finde ly for natten. Løveaber er generelt rigtig gode klatrere, bevæger sig hurtigt omkring i træerne, og er i stand til at springe flere meter mellem grene. Løveaber er endvidere meget livlige dyr, der skal have en del motion for at trives og for ikke at blive overvægtige. Det er derfor meget vigtigt med et rummeligt anlæg indrettet med mange hylde, grene og tovværk i forskellige vinkler og niveauer, så der er rigeligt med klatre- og springmuligheder. Således får de den nødvendige motion.

7 Fodring

Løveabers naturlige føde består af frugter, insekter, snegle, larver, blomster, nektar, gummi, fugleæg, små slanger og firben. Frugter er hovedbestanddelen i deres naturlige føde, mens også insekter udgør en stor del (ca. 10-15 %) af deres daglige fødeindtag. Insekter graves frem fra diverse kroge og sprækker i vegetationen. Løveaber fouragerer især på bromelier (ananasfamilien), hvor deres lange hænder og fingre er en stor fordel til at grave fødeemnerne frem fra krogene imellem planternes stive blade og blomster. Når frugt og insekter er mindre tilgængelige, supplerer de føden med de øvrige fødeemner. Modsat marmosetter og dværgsilkeaber er løveaber ikke afhængige af indtagelsen af gummi og har ikke specialiserede hjørnetænder hertil. Gummi indtages dog, hvis det er lettilgængeligt, og når insekter og frugt er svært tilgængeligt.

Løveaber skal fodres to gange dagligt (morgen og eftermiddag), men der skal altid være adgang til friske silkeabe-foderpiller samt rent drikkevand. Ved hver fodring skal gammelt foder først fjernes.

Foderplan til 2 voksne løveaber:

Morgen: Ca. 20 g vælling oprørt i ca. 120 ml vand tilsat 6 dråber multivitamin til børn + ca. 200 g blandet frugt og grønt (f.eks. æble, champignon, ært, majs, gulerod, selleri og diverse andre rodfrugter).

Eftermiddag: Ca. 100 g blandet sød frugt (f.eks. banan, pære, melon, mango, papaya o.l.), der overdrysses med lidt kalk- og mineralblanding og C-vitaminpulver. Frugt og grønt kan skæres i mundrette stykker eller serveres i større stykker eller hele, så aberne har noget at bearbejde.

Derudover suppleres dagligt, primært eftermiddag, med havregrød, kogte ris, kogt torskerogn, kogt kyllingekød, fiskefrikadelle, rejer (rå eller kogte), hårdkogt æg, yoghurt, mild ost, katte- eller hundemad, hakket oksekød, aflivede museunger o.l. Der gives 1-2 slags, varierende fra dag til dag.

Hver 2. dag gives hvert individ ca. 10 g akaciegummi og 5-10 stk. insekter (f.eks. græshopper, fårekylinger, melorme o.l.).

Foder- og drikkeskåle (en flaske kan også benyttes til drikkevand) anbringes, så aberne har let adgang hertil, og de ikke kan forurennes oppefra (f.eks. med en hylde over). Hver 2. dag skal tørfoderet udskiftes (det gamle smides ud), og beholderne vaskes. Dog kan tørfoderet holde sig frisk i 4-5 dage, hvis det gives i en delvist lukket beholder (f.eks. med huller i siden).

8 Sociale behov

Tilpasset, varieret foder er vigtigt

Et godt, tilpasset og varieret foder er essentielt, for at løveaber holder sig sunde.

Foderet skal dagligt bestå af en blanding af grøntsager og frugt (spar på fede/søde/syrlige frugter som banan, rosin, svesker, figer, appelsin o.l.), silkeabe-foderpiller, insekter, kød, silkeabe-vælling og akaciegummi (f.eks. opløst i lidt kogt vand til en tyk sirup eller blandet i vællingen).

Silkeaber har et stort behov for især D3-vitamin (findes bl.a. i nektar, pollen og vællingen), men også andre vitaminer og mineraler. Derfor skal der gives et vitamintilskud samt et kalk- og mineraltilskud, og vællingen er helt essentiel.

Løveaber lever typisk i små familiegupper på 2-8 individer, generelt bestående af et ynglepar og deres unger. I naturen forekommer dog også større, udvidede grupper, hvor flere individer yngler (ikke i faste par). I de udvidede grupper er der typisk et klart dominanshierarki mellem de ynglende individer. I fangenskab vil man oftest holde dem i familiegupper med ét ynglepar og deres unger.

Når ungerne bliver ældre, forlader de normalt deres gruppe. Det ses dog også, at en ældre hun overtager pladsen i gruppen efter sin moder, hvis denne dør (faderen vil da forlade gruppen og erstattes af en ny han, så indavl undgås). Unge hanner vil typisk danne små ungarlegupper med deres brødre og andre omstrejfende unge hanner, indtil de finder sig en mage, de kan danne deres egen familie med. En ungarlegruppe er i stand til at jage en ynglende han væk fra hans gruppe for dermed (for én af hannernes vedkommende) at overtage pladsen som gruppens ynglehan.

En løveabe-gruppe er meget territorial og forsvarer deres område mod andre grupper. Inden for gruppen er individerne dog meget tolerante over for hinanden, og de samarbejder omkring yngelplejen. Gruppemedlemmerne bruger desuden en stor del af deres tid på at soignere hinandens pels, hvilket udover at have hygiejniske fordele også vedligeholder de sociale bånd.

Løveaber bruger en lang række lyde til at kommunikere med hinanden og bruger dufte til at videregive information om individets sociale og reproduktive status foruden at markere gruppens territorium. Herudover bruger løveaber forskellig mimik og kropssprog i deres indbyrdes kommunikation.

Da løveabers adfærd og kommunikation i høj grad er tilpasset et liv i grupper, skal de så vidt muligt holdes i naturlige familiegupper (et ynglepar med deres unger, evt. flere kuld), og mindst to sammen. De må aldrig holdes alene.

I fangenskab bør der ved flere par/grupper, der holdes i hvert sit anlæg, være en uigennemsigtig skillevæg eller tilstrækkelig afstand mellem anlæggene, så konflikter mellem grupperne reduceres, og aberne dermed ikke stresses unødigt.

Løveaber bør kun holdes med egne artsfæller.

9 Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation

En typisk løveabe-familiegruppe består af et ynglende par med deres flere kuld unger. Hunnen vil gennem adfærd forhindre, at ungerne yngler i gruppen, så indavl (mellem faderen og ungerne) undgås. De ældre unger vil i stedet sammen med faderen hjælpe med yngelplejen af deres yngre søskende ved at bære dem rundt på ryggen og beskytte dem mod fjender. Via deres nære slægtskab med yngre søskende vil deres egne gener stadig føres videre ved denne strategi. Desuden lærer de ældre unger herved selv at blive gode forældre.

Løveaber føder unger typisk én gang årligt, i naturen typisk i regnsæsonen (september-marts), hvor fødetilgængeligheden er højest. Grundet de mere stabile omgivelser kan løveaber i fangenskab yngle året rundt.

Drægtighedsperioden er 4-4,5 måneder, og der fødes normalt 2 unger (tvillinger) og i sjældne tilfælde 1, 3 eller 4 unger. Ungerne fødes med fuld pels, åbne øjne og med en vægt på ca. 60 g. Selvom de fødes relativt udviklede, er de stadig dybt afhængige af deres forældres pleje.

Især i den første tid efter fødslen tager faderen stor del i de nyfødte ungers opfostring ved at bære rundt på dem, med undtagelse af når de hver 2. til 3. time skal die hos moderen. Efter de første par uger vil de ældre søskende også begynde at hjælpe med yngelplejen. Når ungerne bliver ca. 4 uger gamle, vil de være mere nysgerrige, selvstændige og begynde at udforske omgivelserne på egen hånd. I denne periode begynder de også at indtage fast føde ved siden af modermælken, som de fravænnenes helt som ca. 3 måneder gamle, hvor de også vil begynde mere aktivt at interagere socialt med de andre individer i gruppen.

Løveaber bruger en stor del af deres tid på at soignere hinandens pels, hvilket vedligeholder de sociale bånd. Løveaber kommunikerer blandt andet med en lang række lyde. Foto: Josh More, Jeroen Kransen

Status og trusler i naturen

Begge arter er truede i naturen (IUCN: Endangered) primært grundet et omfattende tab af naturlige levesteder til tømmer, landbrug og bebyggelse.

Før 1960'erne blev der desuden indfanget mange vilde løveaber som forsøgs-, zoo- og hobbydyr, hvilket også reducerede bestandene betydeligt.

Bestandsstørrelserne i naturen i dag estimeres for gylden løveabe at være omkring 1000 individer, og for gyldenhovedet løveabe 6000-15000 individer.

Løveaber er i stor risiko for at uddø, og deres overlevelse i naturen afhænger fuldstændigt af beskyttelse af tilbageværende levesteder.

Læs mere i afsnit 11.

Hunnerne bliver kønsmodne som ca. 1,5-årige, men yngler normalt først som ca. 2-årige eller senere. Hunnen kommer i brunst ca. hver 2.-3. uge. Hannerne bliver kønsmodne som 2-årige.

Som ca. 4-årige forlader ungerne normalt den gruppe, de er født i, for at danne deres egen gruppe.

Da alle unger naturligt hjælper med at opfostre yngre søskende og herigennem selv lærer at være forældre og begå sig socialt, må unger ikke tages fra familien for tidligt. De må tidligst tages fra deres familie, når der er to yngre kuld søskende, dvs. når det er ca. 2 år gamle, hvor forældrene og resten af familien er travlt optaget med det yngste kuld. På den måde bliver indgrebet i familien hurtigt glemt.

I visse grupper vil voksne unger jages af yngleparret, mens andre grupper med voksne unger trives fint sammen. Jages et individ, skal det tages fra gruppen og sættes til en ny mage, så stress og mistrivsel (både hos ungen og resten af familien) undgås.

Der må aldrig avles på tætbeslægtede individer (f.eks. søskende, forældre-unger).

10 Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Vægttab, manglende appetit, dårlig pels og nedsat mobilitet kan være tegn på sygdom. Holdes løveaber i gode, stimulerende omgivelser, får de afvekslende foder, og holdes en god hygiejne i anlægget og i det rum, hvor foderet tilberedes, ses sygdomme dog meget sjældent.

I meget varme perioder om sommeren er det helt almindeligt, at løveaber fælder mere end normalt. Hvis de har tydelige bare pletter eller har delvis "nøgne" haler, er der dog noget galt; som regel skyldes det, at indeklimaet er for tørt, hvilket oftest forekommer om vinteren, hvor indeanlægget opvarmes. Vær derfor opmærksom på især i vinterperioden, at den relative luftfugtighed er min. 50-60 %. Overdreven pelstab kan også skyldes, at deres hud er meget i kontakt med urin, hvorfor hylder/platforme skal hælde lidt, sådan at urin kan løbe af.

Mangel på D3-vitamin forårsager raktis (en knoglesygdom), som resulterer i lammelser i bl.a. bagkroppen og senere i skeletdeformationer og knoglebrud. Udover et foder rigt på D3 og et dagligt vitamintilskud undgås sygdommen ved at give aberne fri adgang til naturligt, direkte sollys, når vejret ellers tillader det.

11 Øvrige informationer

Status og trusler i naturen

Gylden løveabe blev tidligere midt i 1990'erne klassificeret som kritisk truet, men efter en ca. 30 år lang indsats for at bevare arten bl.a. ved genudsætning af individer fra fangenskab er bestanden blevet mere stabil, om end den stadig er meget lille. I dag menes der at være omkring godt 1.000 individer tilbage i naturen (på mindre end 5.000 km² fordelt på flere isolerede skovområder). Med en så lille population kan indavl endvidere være eller blive et problem for bestandens fremtidige levedygtighed.

Selvom gyldenhovedet løveabe er den mindst truede af de 4 nulevende løveabearter, er dens udbredelse ligeledes ekstremt fragmenteret, og bestanden er mere end halveret de sidste ca. 20 år. I dag menes populationen at tælle mellem 6.000 og 15.000 individer, men bestanden er faldende.

Lovgivning

Alle silkeaber, heriblandt løveaber, er opført i bilag 2 i Bekendtgørelsen (nr. 1021 af 12/12 2002) om privates hold af særlige dyr m.v.

Flere informationer

For kontakt til praktikere forhør dig hos Dansk Primat Sammenslutning – Foreningen

Dyrlæger med viden om aber

Forholdsvis få dyrlæger i Danmark har den fornødne viden til at behandle silkeaber.

Forhør dig hos Dansk Primat Sammenslutning - Foreningen for Exotiske Pattedyr for kontakt til sådanne dyrlæger.

CITES-lovgivning

Alle 4 nulevende løveabearter har siden 1975 været opført på CITES liste 1, hvor al handel med vilde individer er forbudt, fordi bestandene er truede.

Alligevel blev der i 1980'erne ulovligt indfanget og eksporteret et betydeligt antal gyldenhovedede løveaber, som dog senere blev genfundet og brugt til at etablere en bestand i fangenskab til genudsætningsforsøg i naturen.

For Exotiske Pattedyr (www.aber.dk), som også forhandler silkeabefoderpiller, vælling og gummi eller kan henvise til forhandlere.

Denne pasningsvejledning er udarbejdet af Dyrenes Beskyttelse i samarbejde med Dansk Primat Sammenslutning – Foreningen for Exotiske Pattedyr. Beskrivelserne er dermed et udtryk for, hvordan vi mener, arterne bør holdes, således at deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov opfyldes. Der tages forbehold for, at arterne kan holdes på andre velfærdsmæssigt forsvarlige måder end dem beskrevet. Ligeledes tages forbehold for, at ny viden om arternes biologi og erfaringer med deres hold kan foreligge efter udarbejdelsen af denne vejledning.

1. version. December 2013